

32001D0923

L 339/50

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

21.12.2001

SKLEP SVETA

z dne 17. decembra 2001

o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program „Pericles“)

(2001/923/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti tretjega stavka člena 123(4) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pogodba poziva Skupnost, da izvede potrebne ukrepe za hitro uvedbo eura kot enotne valute.

(2) Evropska centralna banka (ECB) je v svojem Priporočilu z dne 7. julija 1998 o sprejetju določenih ukrepov za izboljšanje zakonske zaščite eurobankovcev in eurokovancev ⁽⁴⁾ pozvala Komisijo, da vzpostavi sodelovanje za boj proti ponarejanju eurobankovcev in eurokovancev. Prav tako je predlagano, da Svet, Komisija in države članice preučijo izvajanje vseh možnih ukrepov, ki bi prispevali k boju proti ponarejanju.

(3) Komisija je v svojem sporočilu z dne 22. julija 1998 Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropski centralni banki o zaščiti eura navedla, da bo proučila možnost uvedbe programa za vse tiste, ki sodelujejo v sistemu preprečevanja, odkrivanja in zatiranja ponarejanja denarja, kar naj bi omogočilo, da se določijo smernice za kasnejše načrtovanje.

(4) Dne 28. junija 2001 je Svet sprejel Uredbo (ES) št. 1338/2001 o ukrepih, potrebnih za zaščito eura proti ponarejanju ⁽⁵⁾, ki ureja izmenjavo informacij, sodelovanje in medsebojno pomoč, vključno z zunanjimi vidiki zaščite eura in obveznosti umika iz obtoka, ki jih imajo finančne institucije. Prav tako je cilj Uredbe vzpostaviti celovito mrežo sodelovanja, ki se bo uporabljala pred uvedbo eurobankovcev in eurokovancev v letu 2002. Istega dne je Svet sprejel tudi Uredbo (ES) št. 1339/2001, ki razširja učinek Uredbe (ES) št. 1338/2001 o ukrepih potrebnih za zaščito eura proti ponarejanju na tiste države članice, ki še niso sprejele eura kot enotno valuto ⁽⁶⁾.

(5) Posvetovanja in izkušnje kažejo, da je konkretni, interdisciplinarni dodatni program, ki je organiziran na ravni Skupnosti in se izvaja na daljše obdobje, verjetno bolj učinkovit kot ukrepi na nacionalni ravni. Zgoraj navedeni Uredbi je treba tudi dopolniti s sprejetjem akcijskega programa, katerega namen je dvigniti ozaveščenost vseh oseb, ki sodelujejo pri zaščiti eura proti ponarejanju, in sicer z izvajanjem ukrepov kot so izmenjava informacij in kadrovska, tehnična in znanstvena podpora ter usposabljanje. Ta program bo podpiral in dopolnjeval delo, ki ga opravljajo države članice v skladu z načelom subsidiarnosti, predvidenim v členu 5 Pogodbe.

(6) Zagotoviti je treba, da bo ta akcijski program Skupnosti, namenjen za zaščito eura proti ponarejanju, skladen z drugimi obstoječimi in bodočimi programi in aktivnostmi in jih bo tudi dopolnjeval.

⁽¹⁾ UL C 240 E, 28.8.2001, str. 120.

⁽²⁾ Mnenje, dano 13. novembra 2001 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 293, 19.10.2001, str. 3.

⁽⁴⁾ UL C 11, 15.1.1999, str. 13.

⁽⁵⁾ UL L 181, 4.7.2001, str. 6.

⁽⁶⁾ UL L 181, 4.7.2001, str. 11.

- (7) Ne glede na vlogo ECB pri zaščiti eura proti ponarejanju, bo Komisija opravila vsa posvetovanja glede ocenitve potreb po zaščiti eura z glavnimi udeleženci (zlasti s pristojnimi nacionalnimi ustanovami, ki so jih imenovala države članice, z ECB in Europolom) v ustreznih svetovalnih odborih, predvidenih v Uredbi (ES) št. 1338/2001, zlasti glede izmenjave, pomoči in usposabljanja za izvedbo tega programa.
- (8) Skupnost mora spodbujati sodelovanje z državami nečlanicami pri zaščiti eura proti ponarejanju.
- (9) Okvirna finančna vsota v smislu točke 34 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 6. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in izboljšanju proračunskega postopka ⁽¹⁾ bo vključena v ta sklep za celotno obdobje programa, ne da bi to vplivalo na pooblastila proračunskih oblasti, kot so opredeljene v Pogodbi.
- (10) Ta sklep ne posega v pobude na podlagi Pogodbe o Evropski uniji z namenom, da se določijo programi o vidikih kazenskega zakonika –

SKLENIL:

Člen 1

Vzpostavitev programa

1. Ta sklep vzpostavlja akcijski program Skupnosti za podporo in dopolnitev ukrepom, ki jih izvajajo države članice, in programom, ki so vzpostavljeni ali bodo vzpostavljeni za zaščito eura proti ponarejanju.
2. Ta akcijski program se imenuje program Pericles. Trajal bo od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2005.
3. Izvajanje in ocenitev programa se opravi v skladu s členi 5 do 13.

Člen 2

Cilji programa

1. S pomočjo različnih ukrepov iz člena 3, je namen akcijskega programa Skupnosti, da zaščiti euro pred ponarejanjem. Pri tem program upošteva nadnacionalne in interdisciplinarne vidike. Pozornost namenja pospeševanju zblizjevanju vsebine ukrepov, da se tako zagotovi enaka stopnja zaščite na podlagi upoštevanja dobre prakse, pri tem pa spoštuje tudi različne tradicije vsake države članice.

⁽¹⁾ UL C 172, 18.6.1999, str. 1.

2. Prispevek programa mora zlasti obsegati:

- (a) ozaveščanje zadevnega osebja o pomenu nove valute na ravni Skupnosti (tudi kot valute rezerv in valute mednarodnih transakcij);
- (b) vloga pospeševalca za spodbujanje tesnejšega sodelovanja med strukturami in zadevnim osebjem, razvijanja ozračja medsebojnega zaupanja in zadostnega znanja, med drugim tudi akcijskih metod in težav, in pospeševanja različnih ustreznih ukrepov kot so nastavitve osebja, specializirane delavnice ali sodelovanje gostujočih predavateljev pri nacionalnem usposabljanju in izmenjavi osebja;
- (c) pospeševanje zblizjevanja dejavnosti usposabljanja na visoki ravni za inštruktorje in to na načine, ki so združljivi z nacionalnimi operativnimi strategijami;
- (d) širitev splošnega znanja, zlasti o ustrezni zakonodaji Skupnosti in mednarodni zakonodaji ter instrumentih.

Člen 3

Ukrepi

1. Vsebina usposabljanja in operativne podpore, ki temelji na interdisciplinarnem in nadnacionalnem pristopu, mora zajemati ne samo varnostne vidike temveč tudi izmenjavo informacij, še posebno tehnične in strateške informacije ter tehnično in znanstveno podporo.

2. Vzpostavitev izmenjave informacij na ravni Skupnosti mora še posebej vključevati metodologije nadzora in analize za ocenitev:

- (a) gospodarskega in finančnega učinka ponarejanja;
- (b) delovanja podatkovnih baz;
- (c) uporabe računalniško podprtih orodij odkrivanja;
- (d) poizvedovalnih in preiskovalnih metod;
- (e) znanstvene pomoči (še posebej znanstvene baze podatkov in opazovanje tehnologije/spremljanje novih pojavov);
- (f) delovanja sistemov zgodnjega opozarjanja;
- (g) sorodnih zadev kot je obseg obveznosti dajanja informacij;
- (h) zaščite osebnih podatkov;
- (i) različnih vidikov sodelovanja;
- (j) zaščite eura izven Evropske unije;
- (k) raziskovalnih dejavnosti, in
- (l) priprava konkretnih operativnih strokovnih znanj.

Taka izmenjava informacij se lahko odraža v različnih ukrepih kot so organizacija delavnic, srečanj in seminarjev, in ciljna politika nastavitve in izmenjave osebja;

3. Tehnična, znanstvena in operativna podpora vsebuje zlasti:

- (a) vse ukrepe, ki določajo učne vire na ravni Skupnosti (priročnik o zakonodaji EU, informativni bilteni, praktični priročniki, glosarji in leksikoni, baze podatkov, zlasti na področju znanstvene pomoči ali spremljanja tehnologije) ali uporabo računalnikov (kot je programska oprema);
- (b) študije na interdisciplinarni in nadnacionalni ravni; in
- (c) razvoj instrumentov in metod tehnične podpore za lažje izvajanje odkrivanja na ravni Skupnosti.

Člen 4

Ciljna skupina za dejavnosti in prispevki

1. Ukrepi so ciljno usmerjeni k naslednjim skupinam:

- (a) osebje agencij, ki se ukvarjajo z odkrivanjem in bojem proti ponarejanju (zlasti policijske enote in finančne uprave glede na njihove konkretne funkcije na nacionalni ravni);
- (b) osebje obveščevalnih služb;
- (c) predstavniki nacionalnih centralnih bank, zakladnic in drugih finančnih posrednikov (zlasti glede na obveznosti finančnih institucij);
- (d) predstavniki komercialnih bank (zlasti glede na obveznosti finančnih institucij);
- (e) sodni uradniki in odvetniki specializirani na tem področju;
- (f) vse druge skupine specialistov na tem področju (kot so gospodarske zbornice ali podobne strukture, ki lahko omogočijo dostop do majhnih in srednje velikih podjetij, trgovcev in prevoznikov).

2. Poleg prispevka Komisije, se povabijo naslednje stranke, da vsaka na svojem strokovnem področju prispeva k doseganju ciljev akcijskega programa Skupnosti:

- (a) nacionalne centralne banke in ECB, med drugim tudi v zvezi s Sistemom spremljanja ponarejanja (SSP);
- (b) Nacionalni centri za analize (NCA) in Nacionalni centri za analizo kovancev (NCAK);
- (c) Evropski tehnični in znanstveni center (ETZC) in državne zakladnice;
- (d) Europol in Interpol;
- (e) centralni državni uradi za boj proti ponarejanju, kot so opredeljeni s členom 12 Mednarodne konvencije za zatiranje ponarejanja denarja, podpisane v Ženevi 20. aprila 1929 ⁽¹⁾, in druge agencije, ki so specializirane v preprečevanju, odkrivanju in izvajanju prava v zvezi s ponarejanjem;

(f) organi, specializirani v tehnologiji ponatisa in overovljanja, ter tiskarji in graverji;

(g) vsi drugi organi, ki nudijo specifično strokovno znanje, vključno s tretjimi državami, če je potrebno, zlasti z državami kandidatkami za pristop.

Člen 5

Skladnost in združljivost

1. Ta program izvajajo in koordinirajo Komisija in države članice ter pri tem tesno sodelujejo.

Pri koordinaciji se upoštevajo ukrepi, ki jih izvajajo druge, zlasti ukrepi ECB in Europa.

2. Zlasti zaradi zagotavljanja zanesljivega finančnega poslovanja, Komisija posveča pozornost skladnosti in združljivosti tega akcijskega programa Skupnosti za zaščito eura proti ponarejanju z drugimi obstoječimi in bodočimi programi in dejavnostmi.

Člen 6

Referenčna vsota

Referenčna finančna vsota za izvedbo akcijskega programa Skupnosti v obdobju iz člena 1(2) je s tem določena na 4 milijone EUR.

Letno dodeljena proračunska sredstva odobri pooblaščen proračunski organ v skladu z omejitvami finančnih načrtov.

Člen 7

Mednarodno sodelovanje

Glede na dogovore o distribuciji eurobankovcev in eurokovan-
cev, operativne pogoje, ocenitev nevarnosti in analizo tveganja, je program odprt pridruženim državam kandidatkam za pristop v skladu s pogoji, določenimi v pridružitvenih sporazumih in v dodatnih protokolih teh sporazumov o sodelovanju v programih Skupnosti, ki so bili sklenjeni ali bodo sklenjeni s temi državami.

Poleg tega je program po potrebi odprt državam nečlanicam, če so na voljo proračunska sredstva Skupnosti, po pogojih in v skladu z dogovori, sklenjenimi s temi državami.

Člen 8

Finančne določbe za delavnice, srečanja in seminarje

1. V zvezi z delavnicami, srečanji in seminarji, ki so predvideni v drugem pododstavku člena 3(2) in jih organizira Komisija:

⁽¹⁾ Pogodba o Društvu narodov, serija št. 2623 (1931), str. 372.

(a) krije Skupnost naslednje stroške:

(i) potni in nastanitveni stroški osebja na službeni poti v drugi državi članici in splošni režijski stroški v zvezi z organizacijo teh dogodkov;

(ii) stroški tiskanja in prevajanja uporabljenih učnih gradiv;

(b) naslednje stroške krijejo države članice:

(i) stroške, povezane z začetnim in nadaljevalnim usposabljanjem svojega osebja, zlasti v zvezi s tehničnim usposabljanjem;

(ii) določene stroške logistike v zvezi z delavnicami, srečanji in seminarji, organiziranimi na njihovem ozemlju s sredstvi Skupnosti (kot je notranji prevoz, najem prostorov, najem opreme za tolmačenje).

2. Če se delavnice, srečanja in seminarji, predvideni v drugem pododstavku člena 3(2), organizirajo skupaj z drugimi udeleženci kot so ECB, Europol ali Interpol, je treba povzročene stroške med njimi razdeliti. Prispevek teh udeležencev je lahko v naravi, če gre za precejšen prispevek. V vsakem primeru pa vsak udeleženec sam nosi potne in nastanitvene stroške svojih gostujočih predavateljev.

Člen 9

Finančne določbe za izmenjavo osebja

1. Stroške sodelovanja osebja iz držav članic pri nastavitvah ali izmenjavah, predvidenih v drugem pododstavku člena 3(2), krije Skupnost, če so te dejavnosti v skladu z doseganjem ciljev omenjenih v členu 2.

2. Stroške sodelovanja osebja držav članic pri nastavitvah ali izmenjavah, ki jih ne krije program, pa nosijo države članice.

Člen 10

Finančne določbe za pomoč

1. Skupnost krije do 70 % stroškov operativne podpore iz člena 3(2) v obliki sofinanciranja, zlasti:

(a) stroške oblikovanja in izdelave učnih virov in uporabe računalnikov ter tehničnih instrumentov evropskega pomena;

(b) stroške študija, npr. primerjalne študije na področju zakonodaje o zaščiti eura proti ponarejanju.

Taki ukrepi operativne podpore se lahko izjemoma, če gre za pobude Komisije, financirajo do 100 %.

2. Vse stroške v zvezi z elementi učnih virov in sistemov komunikacij in izmenjave informacij, ki niso v sklopu Skupnosti, t.j. nacionalne baze podatkov, ki tvorijo del teh siste-

mov, omrežne povezave med elementi Skupnosti in elementi, ki niso v sklopu Skupnosti, ter programska in strojna oprema, ki je po mnenju vsake države članice ustrezna za polno delovanje teh sistemov na celotnem področju svoje uprave, pa krijejo države članice same.

Člen 11

Finančne določbe za zunanje ukrepe

V skladu s pogoji, določenimi v členu 7, pa lahko Skupnost, poleg kritja stroškov sodelovanja uslužbencev iz tretjih držav na delavnicah, srečanjih in seminarjih, predvidenih v členu 8, tudi sofinancira do 70 % stroškov ukrepov usposabljanja na ozemlju držav nečlanic in ukrepov operativne podpore v teh državah.

Člen 12

Predložitev in izbor projektov

1. Projekte v okviru programa lahko predložijo pristojni organi držav članic ali Komisija.

Države članice lahko predložijo le en projekt letno (v zvezi z delavnicami, srečanji in seminarji iz drugega pododstavka člena 3(2)). Lahko se predložijo tudi projekti v zvezi z nastavitvijo osebja, izmenjavami ali pomočjo.

2. Komisija izbere projekte, ki jih predložijo države članice in projekte, ki so bili pripravljeni na njeno lastno pobudo, na podlagi naslednjih meril:

(a) usklajenost s cilji programa, kakor je opredeljeno v členu 2;

(b) Evropski pomen, vključno in zlasti z vidiki sodelovanja z ECB in Europolom;

(c) združljivost z drugimi predhodnimi, tekočimi in bodočimi projekti;

(d) organizatorjeva sposobnost izvedbe projekta;

(e) vsebinska kakovost projekta in razmerje med stroški in dosežki projekta;

(f) višina zaprosene pomoči in ali je ta v sorazmerju s pričakovanimi rezultati;

(g) učinek pričakovanih rezultatov pri doseganju ciljev programa;

Izberejo se projekti, ki najbolj izpolnjujejo zgoraj navedene cilje.

3. Komisija je odgovorna za upravljanje in izvajanje programa v sodelovanju z državami članicami.

Člen 13

Spremljanje in ocena

1. Koristniki vsakega izbranega projekta morajo Komisiji predložiti letno poročilo.
2. Ob zaključku projektov Komisija oceni način izvedbe in učinek teh projektov, da se tako oceni ali so bili doseženi cilji, opredeljeni na začetku.
3. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu pošlje:
 - (a) najpozneje do 30. junija 2005 poročilo, neodvisno od izvajalca programa, ki ovrednoti ustreznost, učinkovitost in uspešnost programa in sporočilo, ali naj se program nadaljuje in prilagodi, opremljeno z ustreznim predlogom;
 - (b) ob zaključku programa in najkasneje do 30. junija 2006 pripraviti podrobno poročilo o izvedbi in rezultatih programa, ki opredeljuje zlasti dodano vrednost finančne pomoči Skupnosti.

Člen 14

Uporabljivost

Ta sklep se uporablja v tistih državah članicah, ki so sprejele euro kot enotno valuto.

Člen 15

Datum veljavnosti

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od 1. januarja 2002.

V Bruslju, 17. decembra 2001

Za Svet

Predsednica

A. NEYTS-UYTTEBROECK